

med forstand på dette. Men der er selvfølgelig behov for fortsat i fremtiden at arbejde for en varig fremgang i beskæftigelsen.

Kl. 14.30

Første skridt er »Flere i arbejde«, som er en vigtig brik blandt andre, f.eks. førtidspensionsreformen, i målsætningen om at øge beskæftigelsen med 85.000 inden 2010. Skatteaftalen, som i morgen behandles her i Folketingssalen, og som Det Konservative Folkeparti har kæmpet hårdt for at få gennemført, vil også bidrage positivt til beskæftigelsesudviklingen.

Erhvervsfrekvensen blandt flygtninge og indvandrere er desværre for lav. Også her bliver der gjort noget for at få flere i arbejde og i gang med en uddannelse. Her må alle være parate til at påtage sig et medansvar. Der er som bekendt allerede gennemført en række initiativer, bl.a. pakken »Flere i arbejde«.

Vi undersøger også, hvordan man kan øge tilskyndelsen til at blive længere på arbejdsmarkedet, og hvordan man kan få de unge hurtigere gennem studieforløbet. Der er behov for disse reformer for at øge beskæftigelsen i fremtiden.

Med hensyn til kommunernes økonomi har Det Konservative Folkeparti den opfattelse, at regeringen skal kunne stå forholdsvis frit og ubundet i forbindelse med forhandlinger med kommuner og amter. Det er en holdning, vi har nu, og det er også en holdning, vi havde, da vi var i opposition.

Men regeringen har allerede åbent meldt ud, at ved drøftelsen af økonomiaftalen for næste år med kommunerne er beskæftigelsen et tema, og det synes vi også fra konservativ side er udmærket, for det er jo ude lokalt i kommunerne, beskæftigelsesindsatsen skal fremmes. Det er klart, at et område som f.eks. nedbringelse af sygefraværet vanskeligt kan gennemføres uden kommunernes positive medvirken.

Afslutningsvis vil jeg sige, at Det Konservative Folkeparti nøje følger udviklingen i ledigheden. Vi har alle et fælles ansvar, det være sig regering, Folketing, kommuner og det private arbejdsmarked.

Så vil jeg blot afslutningsvis sige, at Det Konservative Folkeparti naturligvis støtter det forslag til vedtagelse, som vi selv er medforlagsstillere på.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Nicolai Wammen ... (*Nicolai Wammen*: Er det mig nu?) ... Ja, nogen skal jo komme herop i hvert fald.

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Jamen i modsætning til Venstre giver vi gerne plads til Det Konservative Folkeparti.

Fru Gitte Seeberg havde en enkelt bemærkning, som jeg bed mærke i, og det var, at ledigheden har været *svagt* stigende. Sådan hørte jeg fru Gitte Seeberg.

Jeg vil bare spørge: Er det Det Konservative Folkepartis virkelighedsopfattelse på en dag, hvor vi har fået at vide, at der bare på en måned er kommet 3.100 mennesker mere ud i arbejdsløshed, og hvor den faktiske ledighed er steget med 17 pct. det seneste år? Er det virkelig De. Konservatives opfattelse, at ledigheden er *svagt* stigende? For så er jeg meget bekymret for den regering, der, som man siger, vil følge det nøje. Hvis det er holdningen, så vil jeg gerne høre: Hvornår er den så stærkt stigende? Hvor høje tal skal vi så op på?

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Man kunne umiddelbart på den konservative ordførers tale få en forståelse af, at man egentlig ikke opfatter en stigende ledighed som det store problem. Man kunne få det indtryk, at det, man synes er det vigtigste, er at udvide arbejdskraftudbuddet, ikke at sikre antallet af arbejdspladser.

Jeg hæftede mig ved fru Gitte Seebergs bemærkninger om, at noget af det, man synes er vigtigt at sætte ind over for, er sygefraværet blandt dem, der er i beskæftigelse. Der har jeg med nogen undren kunnet læse mig frem til, at noget af det, man overvejer, er at læsse yderligere udgifter over på kommunerne under trusler om, at hvis man i kommunerne ikke kan få nedbragt sygefraværet, så må man betale en større andel selv. Så man kan komme til at betale to tredjedele af sygedagpengene, hvis det skal være på den måde og man ikke kan gøre folk raskere noget hurtigere.

Jeg vil i den sammenhæng gerne høre, om man slet ikke fra konservativt hold er klar over, der også er en sammenhæng mellem det voldsomme arbejdspress og den voldsomme nedslidning og så et øget sygefravær bl.a. i den offentlige sektor.

Kl. 14.35